

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาระดับความรู้ ทักษะ การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา และหาความสัมพันธ์ของความรู้ ทักษะที่ต่อการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีสมมุติฐานการวิจัย การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจำแนกเป็น 4 ส่วน คือ ข้อมูลทั่วไป ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ทักษะเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาตามการบริหารคุณภาพ PDCA ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือบุคลากรทั้งหมดในคณะพยาบาลศาสตร์และอยู่ในช่วงที่ทำการเก็บข้อมูล จำนวนทั้งสิ้น 164 คน ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยได้รับการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม จากนั้นนำไปเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ โดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ Pearson Correlation และ Enter Multiple Regression

5.1 สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มประชากร จำนวน 164 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีจำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 83.54 และเพศชายจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 16.46 มีอายุอยู่ในช่วง 36 – 45 ปี มากที่สุด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 การศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุด ร้อยละ 32.32 โดยส่วนใหญ่มีลักษณะการจ้างงานเป็นข้าราชการมากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 26.22 เป็นบุคลากรร้อยละ 54 ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในคณะพยาบาลศาสตร์ มากที่สุดคือ มากกว่า 10 ปี มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 62 เคยเข้าร่วมประชุมอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์ มีจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 85

2. ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จำนวน 164 คน โดยรวมส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับปานกลาง จำนวน 99 คน หรือร้อยละ 60.4 รองลงมาคือความรู้ของบุคลากรอยู่ในระดับน้อย มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3

โดยมีค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความรู้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 11.8 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD. = 1.77) (ตารางที่ 2)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่าความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในด้านความหมาย ความสำคัญพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษายังไม่ชัดเจนและอาจจะสับสน จึงตอบถูกเพียงร้อยละ 36 ในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึงการทำการกิจกรรมในการกิจหลักอย่างเป็นระบบตามแผนที่กำหนดไว้โดยมีการควบคุมการปฏิบัติงานและควบคุมปริมาณทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรมนั้นๆ อย่างเคร่งครัด

ส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในด้านเกณฑ์การประเมิน, ตัวชี้วัด, การตรวจเยี่ยมและประเมินผลพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินในส่วนที่คณะพยาบาลศาสตร์จะต้องได้รับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาจาก สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ทุกปี และ การประเมินการประกันคุณภาพการศึกษายกของคณะพยาบาลศาสตร์ต้องได้รับการประเมินทุก 3 ปี โดยผู้ทรงคุณวุฒิจาก สกอ. และสภาการพยาบาล ที่ยังมีคะแนนในตอบถูกในระดับต่ำ ซึ่งตอบถูกเพียง 53 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3

ส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างในด้านองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจะต้องมีการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาประจำปี ร้อยละ 98.2 ส่วนข้อที่มีคะแนนการตอบถูกต่อน้อยที่สุดคือคณะพยาบาลศาสตร์ได้มีการกำหนดปัจจัยที่มีผลต่อการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ทั้งหมด 61 ตัวบ่งชี้ ร้อยละ 32.3

เมื่อพิจารณาความรู้เป็นรายด้านและใช้เกณฑ์การแบ่งคะแนนความรู้เป็น 3 ระดับแล้วพบว่าความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในด้านความหมายและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 61 ในด้านเกณฑ์การประเมิน ตัวชี้วัด การตรวจเยี่ยมและประเมินผล อยู่ในระดับน้อย คือร้อยละ 56.7 ส่วนความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ ในด้านองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 48.2 รองลงมาคือระดับมาก ร้อยละ 34.8

สรุปได้ว่าความรู้โดยรวมของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 60.4 โดยพิจารณาเป็นรายด้านซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน พบว่าในด้านความหมาย ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและด้านองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง คือร้อยละ 61 และ 48.2 ส่วนด้านการเกณฑ์การประเมิน การตรวจเยี่ยม ตัวชี้วัด อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 56.7

3. ทศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ทศนคติเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ โดยรวมส่วนใหญ่ เห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{x}$) = 4.28, SD. = 0.45 และได้ในรายด้านพบว่า ทั้งด้านการควบคุม การตรวจสอบ และด้านการประเมิน มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย คือ ($\bar{x}$) = 4.27, SD. = 0.48, และ ($\bar{x}$) = 4.23 SD. = 0.55 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

เมื่อวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยทศนคติโดยรวมในด้านการควบคุมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.33, SD = 0.47) หากมีการจำแนกเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในทุกด้าน ยกเว้นทศนคติ ด้านการชี้แจงเกี่ยวกับเกณฑ์และขั้นตอนการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.11, SD = 0.69)

ส่วนคะแนนเฉลี่ยทศนคติของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมในด้านการติดตาม/ ตรวจสอบ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.27, SD = 0.48) โดยหากจำแนกเป็นรายข้อพบว่าทศนคติด้านการ ติดตาม/ตรวจสอบทุกด้านมีทศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นด้านการชี้แจงเกี่ยวกับเกณฑ์การตรวจ ประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจนและความเข้าใจตรงกัน และระบบประกันคุณภาพในหน่วยงานที่จัดทำ ในปัจจุบันสอดคล้องกับการทำงาน มีทศนคติอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.13, SD = 0.74) และ ($\bar{x}$ = 3.96, SD = 0.81)

สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในการด้านทศนคติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ การศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดทั้งสามด้าน โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 4.28, SD. = 0.45 เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ทั้งด้านการควบคุม การตรวจสอบและการประเมิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}$) = 4.33, SD = 0.47, ($\bar{x}$) = 4.27, SD = 0.48 และ ($\bar{x}$) = 4.23, SD = 0.55

4. การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

การมีส่วนร่วมของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ต่อการประกันคุณภาพการศึกษา โดยรวมพบว่าการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{x}$) = 3.16, SD. = 0.83 และจากการจำแนกเป็นรายข้อพบว่าในด้านการวางแผนและการปฏิบัติ อยู่ใน ระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 2.72 และ 3.17, SD. = 1.11 และ 0.82 ส่วนในด้านการ ตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไข พบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{x}$) = 3.54 และ 3.48, SD. = 0.78 และ 0.92

จากการศึกษาในด้านการมีส่วนร่วมในด้านวางแผนพบว่าในภาพรวมการมีส่วนร่วมอยู่ ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในด้านการ

วางแผนและการกำหนดนโยบายในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ การมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายการประเมินผลการดำเนินงานโดยรวมของคณะฯ และการได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจประเมินภายในของคณะฯ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 , 2.53 และ 2.46 อาจเกิดจากส่วนใหญ่ในการวางแผนและการกำหนดนโยบายจะเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารและหัวหน้างานในระดับสูงที่จะเป็นผู้กำหนดบทบาทและนโยบาย อาจทำให้บุคลากรในระดับปฏิบัติการไม่มีส่วนร่วมในการวางแผนและการกำหนดนโยบาย เป็นเพียงผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นการจะสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดนโยบายหรือแนวทางการดำเนินงานจึงความเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือได้รับโอกาสในการเสนอแนะและวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา อาจจะเริ่มจากในระดับหน่วยงานย่อยหรือในกลุ่มสาขาวิชา เพื่อนำไปสู่การมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น และในส่วนของการได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจประเมินภายในคณะฯ พบว่าการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการเป็นกรรมการตรวจประเมินต้องมีคุณสมบัติที่เหมาะสมและเป็นไปตามที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $(\bar{x}) = 3.16$, $SD = 0.83$ และจากการจำแนกเป็นรายข้อพบว่าในด้านการวางแผนและการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ $(\bar{x}) = 2.72$, $SD = 1.11$ และ $(\bar{x}) = 3.17$, $SD = 0.82$ ส่วนในด้านการตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไข พบว่าอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ $(\bar{x}) = 3.54$, $SD = 0.78$ และ $(\bar{x}) = 3.48$, $SD = 0.92$

5. การวิเคราะห์และทดสอบสมมุติฐาน

การศึกษาครั้งนี้ จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เพื่อใช้ทดสอบสมมุติฐานของการศึกษาไว้ 2 ข้อ คือ

สมมุติฐานที่ 1 ความรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

สมมุติฐานที่ 2 ทักษะมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

จากการทดสอบสมมุติฐานในการหาความสัมพันธ์ของความรู้ ทักษะและการมีส่วนร่วมพบว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข เป็นไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .312, .296, .248$)

เมื่อทดสอบสมมติฐานในการหาความสัมพันธ์ของทัศนคติ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในรายย่อยและในภาพรวม โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทัศนคติที่ระดับ .05 ($r = .435, .455, .455$)

จากการทดสอบจะเห็นว่าความรู้ของบุคลากรและทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเป็น .594 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจพหุคูณพบว่าความรู้และทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ได้ร้อยละ .352 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ เท่ากับ $\pm .671$

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ พบว่าทัศนคติของบุคลากรเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงสุดต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ($\beta .438, \text{Sig} .000$) (ตารางที่ 15)

และมีทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของทัศนคติของบุคลากรกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกเป็นรายด้านพบว่าทัศนคติด้านการด้านการควบคุมมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมากที่สุด คือ .416 รองลงมาเป็นทัศนคติด้านการประเมินผล มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยเท่ากับ .381 (ตารางที่ 16)

5.2 การอภิปรายผล

ผลการศึกษากการมีส่วนร่วมในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยหาความสัมพันธ์ของตัวแปรกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. บุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ร้อยละ 60.4 จากผลการศึกษาพบว่าความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อธิบายได้ว่าบุคลากรที่มีความรู้ในระดับสูงจะมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพในระดับสูงไปด้วย ซึ่งสระพงศ์ ทองพันธ์ (2545) ได้รายงานผลการศึกษากการประกันคุณภาพการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในประเทศไทยว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน ปัจจัยสำคัญที่สุดคือผู้บริหารซึ่งควรมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ มองเห็นความจำเป็นและความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา มีเจตคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา มีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทนและกล้าหาญ ที่จะดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา และเป็นผู้นำที่ลงมือดำเนินการเอง รองลงมาคือ คณะกรรมการ

ประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งต้องมีความรอบรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา เข้าใจสถานการณ์ เหตุผลและความจำเป็น และยังซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของสกล เอี่ยมประวัติ (2536) ที่พบว่า ปัจจัยสู่ความสำเร็จคือความร่วมมือของตั้งแต่ผู้บริหารถึงบุคลากร การฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และประสบการณ์เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นความรู้จึงส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งหากบุคลากรมีความรู้หรือรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของการประกันคุณภาพการศึกษาจะมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาด้วย แต่ความรู้อาจเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งเท่านั้นที่จะก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมตามมาเนื่องจากมีความรู้แล้ว

2. ทักษะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากร คณะพยาบาลศาสตร์ โดยรวมทั้งสามด้าน มีทัศนคติเห็นด้วยมากที่สุด เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา อธิบายได้ว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติสูงจะมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพในระดับสูง ทัศนคติ จิตคำ (2553:44) ได้กล่าวถึงความหมายของทัศนคติไว้ว่า คือแนวโน้มของการรับรู้และการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ตรงกับลักษณะของความชอบหรือความไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ที่เกิดขึ้น ความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อลักษณะใดๆ ที่ตรงกับวิถีทางที่ชอบหรือไม่ชอบของสิ่งใด ๆ ที่บุคคลได้รับหรือความคิด เช่น บริการ สินค้า ผลิตภัณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกรรณิกา หลีเจริญ (2536) พบว่าปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการปฏิบัติของข้าราชการครู ได้แก่ ความรู้ในงานที่เข้าร่วมปฏิบัติและเจตคติที่มีต่องาน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน มีเจตคติที่ดี ตั้งใจ เสียสละ และมีความหนักแน่น ในส่วนของข้าราชการและลูกจ้างนั้น จำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษาและขอความร่วมมือ และจากการศึกษาของผออบเชียร วงศ์ภักดี (2537) ที่พบว่าทัศนคติต่อการทำงานและการสนับสนุนทางสังคม มีผลต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ฝึกอบรมในธนาคารไทยพาณิชย์และสอดคล้องกับรายงานวิจัยของเวทิต ทองจันทร์ (2546) ที่พบว่าค่าเฉลี่ยรวมของบุคลากรส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกหรือมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพการศึกษา

3. การมีส่วนร่วมของบุคลากรคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรของคณะพยาบาลศาสตร์เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง โดยบุคลากรส่วนใหญ่ที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดในการประกันคุณภาพการศึกษาคือการเข้าร่วมเป็นกรรมการในการประเมินผลโดยรวมของคณะฯ ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการร่วมวางแผนและกำหนดเป้าหมายเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าส่วนใหญ่ในด้านนี้จะเป็นระดับงานที่สูง เช่นผู้บริหาร หัวหน้างาน และอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของการผ่านการอบรมในระดับที่ สกอ. กำหนด หรือเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมในระดับที่เกณฑ์กำหนดไว้ และจากการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนของบุคลากรเกี่ยวกับการมี

ส่วนร่วมพบว่า คณะฯ ควรมีการวางโครงสร้างให้ทุกส่วนทั้งอาจารย์ บุคลากร และนักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้น ดูมุมมองและวิธีคิดจากนักศึกษาพยาบาล รวมถึงกระตุ้นให้ทุกคนได้ลงมือปฏิบัติและนำกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานบุคลากรทุกคนควรมีส่วนร่วมในการดำเนินการกันคุณภาพการศึกษาทุกด้าน ทั้งด้านการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบและประเมิน และการปรับปรุงแก้ไข ไม่ใช่เฉพาะผู้บริหารเท่านั้น เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจของบุคลากรอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการสร้างทัศนคติที่ดี ควรมีการชี้แจงเกี่ยวกับการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือข้อมูลที่ทันสมัยในเรื่องข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษา ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน

5.3 ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยพบว่าความรู้ของบุคลากรอยู่ในระดับปานกลางและในรายด้านพบว่าในด้านเกณฑ์การประเมิน ตัวชี้วัด การตรวจเยี่ยมและการประเมินผล อยู่ในระดับน้อย ดังนั้นคณะควรมีการเร่งพัฒนาและให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้นควรมีการเสริมสร้างทัศนคติที่เกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาควบคู่กับจัดฝึกอบรมสัมมนาประชุมเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการประกันคุณภาพทั้งในเรื่องเกณฑ์การประเมิน แนวปฏิบัติ รวมถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของหน่วยงาน เยี่ยมและประเมินผลและองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการตรวจประเมินผล เป็นระยะๆ รวมถึงเปิดโอกาสให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นและความต้องการในการฝึกอบรมในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษารวมถึงการส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมโดยอาจมีการจัดประชุมในช่วงเวลาปิดเทอมเพื่อให้บุคลากรทุกคนมีโอกาสได้เข้าร่วมได้ทั่วถึงและควรมีการกระตุ้นและส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมมากขึ้น เพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาในการทำงาน การวางแผนและการดำเนินงานร่วมกันและสร้างวัฒนธรรมองค์กรในการทำงานเป็นทีม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาถึงการยอมรับในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และควรมีการศึกษาถึงแรงจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษา และควรมีการวางระบบการบริหารคุณภาพโดยให้มีนโยบายในการสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการฝึกอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง